

2. Nagrody mogą być wyjątkowo przyznawane kwartalnie, po rozpatrzeniu i przyjęciu kwartalnych sprawozdań finansowych przedsiębiorstw. Do przyznania kwartalnych nagród przez dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) wymagana jest zgoda właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

3. Właściwy minister może za specjalne zadania przyznawać wyjątkowo nagrody niezależnie od nagród okresowych.

4. Suma nagród przyznanych indywidualnie w ciągu roku nie może przekraczać 300% miesięcznego uposażenia zasadniczego (podstawowego) nagrodzonego pracownika.

§ 5. O przyznaniu nagrody zawiadamia się zainteresowanych przez doręczenie im decyzji. Należy również zawiadomić ogół pracowników danej jednostki o przyznanych nagro-

dach z wymienieniem nazwisk, wysokości nagród oraz podaniem uzasadnienia.

§ 6. Niniejsza uchwała nie narusza przepisów uchwały nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki (Monitor Polski Nr 105, poz. 1202).

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

438

UCHWAŁA Nr 332 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1957 r.

w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Celem zapewnienia prawidłowego działania bodźców zmierzających do poprawienia wyników finansowych oraz stworzenia prawidłowych podstaw do analizy i oceny działalności oraz stanu gospodarczego przedsiębiorstw państwowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała niniejsza dotyczy działających według zasad pełnego (pełnego wewnętrznego) rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym, a także zakładów (oddziałów) na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów, zwanych w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Obowiązkiem badania podlegają sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa sporządzane na koniec roku gospodarczego oraz na dzień otwarcia likwidacji.

2. Celem badania sprawozdań finansowych jest ustalenie prawidłowości bilansu, wyniku bilansowego i zaopiniowanie wniosku dotyczącego podziału zysku i odpisów na fundusze specjalnego przeznaczenia oraz stworzenie podstawy do przyjęcia i zatwierdzenia sprawozdań finansowych w obowiązującym trybie.

3. Z wyników badania należy sporządzić protokół zawierający stwierdzenie, czy badane sprawozdanie finansowe jest prawidłowe, a w razie potrzeby również wnioski o konieczności dokonania w nim zmian i poprawek w określonym terminie.

§ 3. 1. Badanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw przeprowadzają komisje rewizyjne powoływane na czas nieokreślony i odwoływane przez kierownika organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstw lub osobę przez niego upoważnioną.

2. Komisje rewizyjne powołuje się dla każdego przedsiębiorstwa oddzielnie w składzie 3—7 osób stosownie do wielkości, znaczenia, złożoności problematyki oraz stanu gospodarki danego przedsiębiorstwa.

3. Dla przedsiębiorstw małych, a zwłaszcza dla przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi mogą być powoływane komisje rewizyjne wspólne dla kilku przedsiębiorstw tego samego rodzaju lub położonych w niewielkiej odległości od siebie.

4. W skład komisji rewizyjnej powinni wejść biegli objęci listą ustaloną przez Ministra Finansów (§ 9) oraz pracownicy organu, którego kierownik powołuje komisję.

5. Przewodniczącą komisji rewizyjnej wyznacza osoba powołująca komisję.

§ 4. 1. W pracach komisji rewizyjnej mogą brać udział delegaci organu finansowego oraz banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

2. Osoby powołujące komisję rewizyjną powinny o jej powołaniu i składzie osobowym zawiadamiać właściwy organ finansowy. Przewodniczący komisji rewizyjnej powinien zawiadomić właściwy dla danego przedsiębiorstwa organ finansowy oraz oddział banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa o miejscu i terminie badania sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa.

3. Niezależnie od uprawnień określonych w ust. 1 niniejszego paragrafu właściwy organ finansowy ma prawo przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa we własnym zakresie.

§ 5. Spory wynikłe w związku z badaniem sprawozdań finansowych:

- 1) między komisją rewizyjną a przedsiębiorstwem — rozstrzyga osoba powołująca komisję;
- 2) między komisją rewizyjną, przedsiębiorstwem lub osobą powołującą komisję a właściwym organem finansowym rozstrzyga:
 - a) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów,
 - b) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — właściwy przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6. Właściwi ministrowie mogą postanowić:

- 1) że dla niektórych przedsiębiorstw podległych nie powołuje się komisji rewizyjnych, a przyjmowanie i zatwierdzanie rocznych sprawozdań finansowych tych przedsiębiorstw następuje po ich zbadaniu dokonanym przez organ sprawujący bezpośredni nadzór nad tymi przedsiębiorstwami; wykaz tych przedsiębiorstw podlega uzgod-

nieniu z Ministrem Kontroli Państwowej oraz z Ministrem Finansów;

- 2) że dla niektórych przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, a nie podlegających bezpośrednio ministrom, komisje rewizyjne powołują ministrowie lub osoby przez nich upoważnione;
- 3) w jakim zakresie przepisy niniejszej uchwały oraz zarządzeń wydanych na jej podstawie stosuje się również do kwartalnych sprawozdań finansowych podległych przedsiębiorstw.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania zarządzeń określających szczegółowy zakres i tryb składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych, zasady udziału organów finansowych i banków w tych czynnościach oraz system sankcji w formie kar pieniężnych nakładanych przez organy finansowe na przedsiębiorstwa za złożenie nieprawidłowych sprawozdań finansowych.

§ 8. 1. Osoby nie będące pracownikami organów sprawujących nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa, organów finansowych oraz banków otrzymują wynagrodzenie za udział w komisji rewizyjnej. Koszty z tym związane pokrywa z funduszu bezosobowego przedsiębiorstwo, dla którego dana komisja została powołana.

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w komisji rewizyjnej ustala osoba powołująca komisję stosownie do ilości godzin pracy wyznaczonej na badanie sprawozdania finansowego według stawek określonych w zarządzeniu właściwego ministra wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Właściwi ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów ustalić graniczne lub średnie normy określające czas trwania badania sprawozdań finansowych podległych przedsiębiorstw.

§ 9. 1. Zobowiązuje się Ministra Finansów do ustalenia listy biegłych uprawnionych do pełnienia funkcji członków komisji rewizyjnych. Właściwi ministrowie mogą zgłaszać kandydatów ubiegających się o wpisanie na listę biegłych.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do wprowadzenia egzaminów kwalifikacyjnych dla osób podlegających wpisaniu na listę biegłych.

§ 10. Zaleca się właściwym naczelnym organom spółdzielczym odpowiednie dostosowanie przepisów niniejszej uchwały do badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw spółdzielczych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

439

UCHWAŁA Nr 342 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1957 r.

w sprawie środków i zasad realizacji budownictwa doświadczalnego.

W celu stworzenia warunków do wprowadzenia i stosowania w budownictwie nowych rozwiązań i metod wykonawstwa stanowiących postęp techniczny, opartych na pierwowzorach sprawdzonych z punktu widzenia prawidłowości technicznej, realności wykonawstwa, efektów ekonomicznych i wartości użytkowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz na cele doświadczalnictwa, realizacji pionierskich i wykonywania prototypów w dziedzinie budownictwa (zwany dalej „funduszem doświadczalnictwa i realizacji pionierskich”), będący w dyspozycji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Minister Finansów zapewni w budżecie Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niezbędne środki na fundusz, o którym mowa w ust. 1.

3. Środki na fundusz, o którym mowa w ust. 1, w zasadzie nie mogą przekraczać 3% planu finansowego przedsiębiorstw budowlanych wykonujących budownictwo mieszkaniowe, przemysłowe i wiejskie, realizowanego w danym roku przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez przedsiębiorstwa budownictwa terenowego. Środki te są ustalane na podstawie planu prac doświadczalnych i realizacji pionierskich, który jest składową częścią zatwierdzonego planu rozwoju techniki.

4. Środki przyznane na fundusz doświadczalnictwa i realizacji pionierskich, nie wykorzystane do końca danego okresu budżetowego, podlegają zwrotowi do Skarbu Państwa.

§ 2. 1. Z funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich pokrywane są koszty związane z następującymi przedsięwzięciami:

- 1) projektowanie i wykonywanie wraz z przygotowaniem, w razie potrzeby, niezbędnych środków, poszczególnych elementów, części lub całości obiektów (zestawów, segmentów, sekcji, całych budowli itp.), w których mają

być zastosowane nowe materiały i tworzywa, nowe rozwiązania konstrukcyjne oraz nowe urządzenia i metody wykonawcze;

- 2) prowadzenie badań i doświadczeń dla określenia:
 - a) wartości technicznej realizowanych elementów, części lub całości obiektów,
 - b) osiągniętych efektów technicznych i ekonomicznych zarówno w zakresie ich realizacji, jak i eksploatacji oraz wartości eksploatacyjnej zastosowanych tworzyw,
 - c) właściwych rozwiązań i metod realizacji;
- 3) pokrywanie kosztów dodatkowych wynikłych na skutek prowadzenia doświadczeń w obiektach wykonywanych na zlecenie inwestora.

2. Ze względu na aktualny stan postępu technicznego w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, znaczenie tego budownictwa oraz okoliczności sprzyjające stosowaniu rozwiązań typowych i powtarzalnych w tej dziedzinie — 60% środków funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich przeznacza się w okresie do końca planu 5-letniego na potrzeby budownictwa mieszkaniowego.

3. Wykonane z funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich części obiektów lub całe obiekty, nadające się do normalnego użytkowania, będą przydzielane lub sprzedawane użytkownikom po cenie odpowiadającej normatywnej cenie analogicznych obiektów w trybie obowiązującym. Uzyskane ze sprzedaży kwoty wpływają na wznowienie funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich w danym roku.

§ 3. Utworzenie funduszu doświadczalnictwa i realizacji pionierskich nie wyklucza i nie ogranicza możliwości wprowadzania nowych tworzyw, rozwiązań i metod przy realizacji inwestycji — na podstawie posiadanych doświadczeń i studiów — bez uprzednich badań i budowy prototypów w ramach funduszu.